

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/386/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216204330
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4216204330.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: STAVTOP, s. r. o., so sídlom Liptovská Osada 695, IČO: 47 034 068, zastúpeného Právny dom - advokáti, s. r. o., so sídlom Hurbanova 9A, Banská Bystrica, IČO: 36 857 793, proti žalovanej: X. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. T. XX/X, N., zastúpená JUDr. Roman BLAŽEK, s. r. o., so sídlom Pohraničná 4, Komárno, IČO: 36 721 123, o zaplatenie 955,63 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 03. júla 2017 č. k. 14C/132/2016-80 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdzuje.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 955,63 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 955,63 eura od 28. 10. 2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 488, § 489, § 631, § 632, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 151 ods. 1 a § 215 ods. 1 CSP a vykonaným dokazovaním. Zo skutkových tvrdení žalobcu, nepopretých žalovanou, súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol záväzkovo-právny vzťah titulom zmluvy o dielo, keď na základe tejto ústnej zmluvy žalobca na základe objednávky žalovanej zhotovil individuálne dojednané dielo v podobe stavebných prác. Predmetom konania je nárok z titulu vykonaného diela na základe objednávky žalovanej zo dňa 23. 07. 2014, ktorú žalovaná zaslala žalobcovi e-mailom po tom, čo jej bola doručená cenová ponuka, ktorú schválila. Súd mal za to, že záväzkovo-právny vzťah medzi stranami sporu vznikol a zmluva o dielo je platným právnym úkonom.

2. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že na základe dohody zmluvných strán žalobca dielo vykonal riadne a včas a toto žalovanej odovzdal, pričom žalovaná dielo prevzala. Rovnako nebolo sporné, že vyúčtovanú odplatu za vykonanie diela, vyúčtovanú faktúrou č. 14020 zo dňa 17. 10. 2014 žalovaná neuhradila. Pokiaľ sa žalovaná bránila tým, že zmluvu o dielo je potrebné posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských vzťahov, súd konštatoval, že zmluva o dielo v danom prípade bola založená výlučne na individuálnych dojednaniach strán sporu. Cenová ponuka obsahovala rozpis prác a použitého materiálu v súvislosti s dielom, ktoré malo byť zhotovené, pričom cenová ponuka obsahovala aj údaje o cene v cenovej ponuke uvedeného diela. Pokiaľ táto bola v cenovej ponuke vyčíslená bez navýšenia o sumu DPH, pričom v spornej faktúre bola cena diela navýšená o sumu DPH, súd mal za to, že vypracovanie cenovej ponuky bez DPH nie je neprijateľnou

zmluvnou podmienkou. Žalovaná v konaní ani nepoprela skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že v cenovej ponuke bola predpokladaná cena za vyhotovenie diela uvedená bez navýšenia o sumu DPH, a to na základe jej požiadavky. Pokiaľ by žalovaná uhradila cenu diela bez navýšenia o DPH, po zhotovení a prevzatí diela na základe požiadavky žalobcu, žalobca by bol postupoval podľa požiadavky žalovanej a spornú faktúru by nevystavil a od žalovanej by nežiadal zaplatenie ceny diela navýšenú o DPH.

3. Pokiaľ v konaní žalovaná vzniesla námietku započítania úhrad z obdobia predchádzajúceho vystavenia faktúry č. 14020 zo dňa 17. 10. 2014, súd to považoval len za účelovú obranu, keďže sama v rámci predbežného prejednanja sporu uznala, že dielo zhotovené na základe zmluvy o dielo, vyúčtované faktúrami č. 14009 a 14012 riadne uhradila a tiež uhradila aj sumu 1.240 eur, ktorá sa ale netýkala diela vyhotoveného na základe zmluvy o dielo, ktoré je predmetom tohto sporu. Žalovaná v spore v rámci využitia prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku nepreukázala, že svoju povinnosť uhradiť cenu vykonaného diela na základe jej objednávky zo dňa 23. 07. 2014, vyúčtovanú faktúrou č. 14020 zo dňa 17. 10. 2014 splnila, resp. že by jej záväzok z titulu tohto zmluvného vzťahu zanikol inak. Preto súd rozhodol tak, že ju zaviazal zaplatiť žalovanú sumu 955,63 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% od 28. 10. 2014 do zaplatenia, keď deň 28. 10. 2014 je deň nasledujúci po splatnosti faktúry č. 14020.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

5. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zmeny a zamietnutia žaloby, alternatívne zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenia mu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala, že nesprávnym procesným postupom boli porušené jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej, že na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že súd vec nesprávne právne posúdil, keď na vec neaplikoval ust. § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka. Poukazovala na to, že v rámci rokovania o zmluve o dielo oznámila žalobcovi, že disponuje s rozpočtom 4.000, maximálne 5.000 eur. Žalobca oznámil, že v poradí jej prvá objednávka bude stáť iba 4.211,70 eura, na takúto sumu bude vystavená aj faktúra (č. 14009 zo dňa 24. 07. 2014), dňa 23. 07. 2014 mailom súhlasila s cenovou ponukou týkajúcou sa predmetu sporu s výslednou sumou 796,36 eura a zaslala žalobcovi mailom v poradí druhú objednávku. Pokiaľ by ceny oboch objednávok boli spolu vyššie, druhú by nebola objednávala. Po 23. 07. 2014 sa začali diať zo strany žalobcu pre ňu nepochopiteľné veci. Išlo o neseriózne konanie žalobcu, ktorý zámerne pracoval s číslami, údajmi, variabilným symbolom, sumami s DPH a bez DPH. Dňa 28. 07. 2014 zaplatila sumu 1.240 eur na osobitný účet. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že sa jednalo o iný záväzok netvoriaci predmet konania. Objednávky spolu súviseli, preto súvisia aj platby. Až dodatočne zistila, že touto sumou hradila na rozpočte farebne neoznačené položky bez DPH. Farebne označené položky platila s DPH a tieto sú uvedené vo faktúre 14009 zo dňa 24. 07. 2014. Súčasne bolo oznámené, aby zaplatila sumu 702 eur, vtedy ešte faktúru nemala, preto nemohla platiť DPH uvedené vo faktúre č. 14009 zo dňa 24. 07. 2014, ako to tvrdí žalobca. Bola v tom vedomí, že platí touto sumou druhú objednávku a mala za to, že má všetky uhradené. Požiadavku žalobcu na platbu vopred považuje za rozpornú s ust. § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka, pričom mala za to, že na danú vec je potrebné aplikovať ust. § 53 ods. 4 písm. v/ Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 ods. 1 až 6 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj § 4 ods. 3 uvedeného zákona. Mala za to, že súd prvej inštancie rozsudok riadne neodôvodnil, čím porušil jej právo na spravodlivý súdny proces. V tejto súvislosti poukázala na článok 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj na Nález Ústavného súdu SR IÚS 33/2012.

6. K podanému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Nesúhlasil s dôvodmi odvolania žalovanej. Mal za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Postupom súdu prvej inštancie nebolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces. Namietal tvrdenia žalovanej, že mal zavádzať a pracovať s číslami, sumami DPH a bez DPH. Nijakým spôsobom nemanipuloval s údajmi uvedenými na faktúrach a ani so sumami fakturovanými žalovanej. Tvrdenia žalovanej sú zavádzajúce a nepredložila jediný dôkaz, ktorým by svoje tvrdenia preukázala, pričom túto skutočnosť tvrdí v podanom odvolaní po prvý krát. Práve žalovaná sa snažila nepravdivými a účelovými tvrdeniami vyhnúť svojej povinnosti zaplatiť za

zhotovené diela. Tvrdenie, že nemala faktúru č. 14009 (ktorá nie je predmetom tohto sporu), nie je pravdivá. Skutočnosť, že vedela, za čo platí a má k dispozícii faktúry, dokazujú aj doklady o úhradách žalovanej zo dňa 25. 07. 2014, 28. 07. 2014 a 10. 10. 2014. Na dokladoch o vykonaných úhradách sú uvedené variabilné symboly jednotlivých faktúr. Pokiaľ by žalovaná nemala k dispozícii faktúry, na ktorých sú uvedené príslušné variabilné symboly, nemohla by tieto variabilné symboly uviesť na dokladoch o úhradách. Pokiaľ ide o úhradu sumy 1.240 eur, ktorú uhradila na iný účet, tak táto úhrada predstavuje úhradu časti záväzku, ktorá nie je predmetom tohto konania, ani s konaním nesúvisí. Ide o úhradu z ceny diela, ktoré bolo vyhotovené, avšak nebolo fakturované.

Ohľadom nároku na zaplatenie ceny zhotoveného diela faktúrou č. 14020 vo výške 955,63 eura, ktoré tvorí predmet tohto sporu, uvádza, že žalovanej zaslal cenovú ponuku, ktorá bola žalovanou riadne odsúhlasená. Vzhľadom na jej výslovnú požiadavku bola cenová ponuka uvedená bez DPH. Z dôvodu, že žalovaná nechcela, aby sa cena diela navyšovala o DPH, vyšiel jej v ústrety a umožnil jej zaplatiť odplatu za zhotovenie diela bez navýšenia DPH, keďže dielo žalovaná riadne prevzala a ani na opakovanú výzvu na úhradu odplaty za vykonané dielo v zmysle odsúhlasenej cenovej ponuky nijakým spôsobom nespochybňovala. Svoj záväzok však neuhradila, vyhovárala sa na rôzne skutočnosti, a preto bol nútený vystaviť žalovanej predmetnú faktúru, ktorá už musela byť navýšená o DPH. Predmetná suma 955,63 eura, ktorej úhrada je predmetom tohto sporu, je plne v súlade s odsúhlasenou cenovou ponukou, ktorá sa skladá z istiny v sume 796,36 eura a DPH 159,27 eura. Vystavenie a doručenie predmetnej faktúry s odstupom určitého času bolo spôsobené práve skutočnosťou, že očakával úhradu dohodnutej odplaty za zhotovenie diela, pričom žalovanú opakovane na jej úhradu vyzýval.

Pokiaľ žalovaná namietala, že jeho konanie bolo v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a ich dojednania obsahovali neprijateľné podmienky, uviedol, že zmluva o dielo so žalovanou bola v danom prípade uzatvorená výlučne na individuálnych dojednaniach a takéto individuálne dojednané podmienky nemôžu byť v zmysle zákonných ustanovení posudzované ako neprijateľné podmienky. Záverom poukázal na tú skutočnosť, že žalovaná od úplného začiatku neustále účelovo menila svoje tvrdenia, ktoré používala na svoju obranu s cieľom vyhnúť sa úhrade odplaty za zhotovenie diela. V konaní nepredložila žiaden dôkaz, ktorý preukazoval pravdivosť jej tvrdení.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP za použitia § 378 ods. 1 CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia, pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej i v časti výroku o náhrade trov konania je vecne správne, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. S účinnosťou od 01. 07. 2016 bol prijatý zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom v súlade s ust. § 473 CSP došlo k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová právna úprava sa použije na všetky konania a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Konceptia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP a obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Odvolací súd v celom rozsahu prevzal súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, kedy zároveň vykonal dokazovanie v

rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym právnym záverom, preto sa odvolací súd stotožňuje s právnymi závermi súdom prvej inštancie a s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku.

12. V prejednávanej veci nebolo sporné, že medzi účastníkmi konania vznikla platne uzatvorená zmluva o dielo, keď na základe ústnej zmluvy sa žalobca zaviazal na základe objednávky žalovanej zhotoviť individuálne dojednané dielo v podobe stavebných prác na nehnuteľnosti žalovanej. Rovnako nebolo sporné, že žalobca ako zhotoviteľ dielo zhotovil, toto bolo riadne a včas zhotovené, žalovaná vykonané práce (dielo) prevzala, pričom žiadne vady v súvislosti so zhotovením diela nenamietala. Z mailovej objednávky žalovanej zo dňa 23. 07. 2014 vyplýva, že k jej zaslaniu predchádzalo doručenie cenovej ponuky na zhotovenie podlahy so zateplením od žalobcu. Žalovaná toto nepoprela a žalobca svoje tvrdenie podložil výpisom mailovej komunikácie a predložením predpokladaného rozpočtu znejúceho na sumu 796,36 eura. Žalobca vystavil celkovo žalovanej tri faktúry:

- faktúru č. 14009 zo dňa 24. 07. 2014 znejúca na sumu 4.211,70 eura s dátumom splatnosti 31. 07. 2014,
- faktúru č. 14012 zo dňa 04. 09. 2014 znejúca na sumu 692,51 eura s dátumom splatnosti 11. 09. 2014,
- faktúru č. 14020 zo dňa 17. 10. 2014 znejúca na sumu 955,63 eura s dátumom splatnosti dňa 27. 10. 2014.

Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná uhradila žalobcovi celkom sumu 6.143,75 eura (dňa 25. 07. 2014 sumu vo výške 3.509,75 eura, dňa 28. 07. 2014 sumu vo výške 702 eur, dňa 28. 02. 2014 sumu vo výške 1.240 eur a dňa 10. 10. 2014 sumu vo výške 692 eur). Žalovaná však v konaní nepoprela, že úhrada vo výške 1.240 eur zo dňa 28. 07. 2014 sa týkala iného zmluvného vzťahu, než je predmetom tohto konania.

Predmet sporu tak tvoril uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie ceny hotového diela vyfakturovanej faktúrou č. 14020 zo dňa 17. 10. 2014 vo výške 955,63 eura s dátumom splatnosti 27. 10. 2014. Žalobca v konaní tvrdil, a žalovaná to nepoprela, že pred zaslaním záväznej objednávky žalovaná dostala ponuku, ktorá bola vyčíslená na sumu bez DPH a to na základe výslovnej požiadavky žalovanej. Pred vystavením spornej faktúry sa žalobca snažil opakovane telefonicky kontaktovať so žalovanou a požiadať ju o jej úhradu za vykonanie diela bez sumy DPH, avšak žalovaná sa vyhovárala a v konečnom dôsledku uvedenú sumu neuhradila. Žalobca preto nemal inú možnosť, len vystaviť jej riadnu faktúru, aj s DPH, ktorej uhradenie je predmetom tohto sporu.

13. V zmysle Civilného sporového poriadku (tak, ako to bolo aj za účinnosti OSP) žalobca mal v prvom rade povinnosť tvrdenia a v súlade s ust. § 132 CSP povinnosť označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť. V zmysle ust. § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť vlastný obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer výhradne na strany sporu.

14. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že medzi stranami sporu vznikol záväzkový vzťah titulom uzatvorenej zmluvy o dielo, ktoré dielo žalobca riadne vykonal a žalovaná zhotovené dielo riadne v podobe stavebných prác prevzala, pričom vady tohto diela nenamietala, resp. si ich neuplatnila. Na základe zmluvy žalobca za vykonané práce žalovanej fakturoval jednotlivé stavebné práce, keď poslednú faktúru č. 14020 zo dňa 17. 10. 2014 vystavil na sumu 955,63 eura, z čoho základ činí 796,36 eura a 20% DPH sumu 1.259,27 eura, pričom faktúra bola splatná dňa 27. 10. 2014. Žalovaná v konaní neponúkla taký dôkaz, ktorým by preukázala, že k úhrade vyfakturovanej sumy z jej strany došlo a rovnako sa jej ani skutkovými tvrdeniami nepodarilo spochybníť dôvodnosť nároku žalobcu. Žalovaná v konaní nepoprela tvrdenia žalobcu o tom, že ho požiadala o uhradenie zvyšnej ceny diela bez navýšenia o DPH, a pokiaľ by túto sumu uhradila, zrejme by sa žalobca nedomáhal, na základe zaplatenia ceny diela, o zvýšenú sumu DPH. Keďže žalovaná na výzvy žalobcu nereagovala a dlžnú sumu ceny diela nezaplatila, žalobcovi nezostávalo nič iné, len žalovanej vystaviť faktúru z ceny diela navýšenu o DPH. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne, pokiaľ žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť dlžnú sumu vo výške 955,63 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy, a to nasledujúcim dňom od splatnosti faktúry, t. j. od 28. 10. 2014 až do zaplatenia.

15. Pokiaľ žalovaná vo svojom odvolaní namietala, že nesprávnym procesným postupom došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces, odvolací súd považuje túto jej námietku za nedôvodnú.

Právo na spravodlivý proces je naplnený tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo, že by boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR z 31. 08. 2014 IV ÚS 252/04).

16. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV ÚS 115/03).

Odvolací súd po preskúmaní veci a s prihliadnutím na namietacie odvolacie dôvody, v zmysle ktorých malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces dospel k záveru, že tieto námietky zo strany žalovanej nie sú dané. Po preskúmaní konania, ako aj odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, strany sporu nemali návrhy na doplnenie dokazovania a súd prvej inštancie preto uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Na základe takto zisteného skutkového stavu vec správne posúdil i po právnej stránke a jeho rozhodnutie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

17. Pokiaľ žalobkyňa vo svojom odvolaní namietala nesprávne právne posúdenie, keď súd prvej inštancie neaplikoval na danú vec Občiansky zákonník a jeho ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ako aj Zákon o ochrane spotrebiteľa, odvolací súd uvádza, že ani táto námietka žalovanej nie je dôvodná.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery, aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Žalovaná vo svojom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nedostatočne vo veci aplikoval ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka na ochranu práv spotrebiteľa a týmto sa nedostatočne vysporiadal.

K uvedeným námietkam odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vo veci aplikoval ust. § 52 ods. 1, ako aj § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného do 31. 12. 2014 a správne konštatoval, že zmluva o dielo neobsahovala neprijateľné zmluvné podmienky.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. V preskúmvanej veci bolo nesporne preukázané, že žalobca ako zhotoviteľ a žalovaná ako objednávateľ uzatvorili v ústnej forme zmluvu o dielo, na základe ktorej sa žalobca zaviazal vyhotoviť stavebné práce podľa objednávky žalovanej. Žalovanej bol predložený predpokladaný rozpočet, s ktorým sa žalovaná oboznámila a zhotovenie diela si objednala a s cenovou ponukou súhlasila, čo vyplynulo aj z mailovej komunikácie, ktorú žalobca predložil v konaní (č. I. 59). Z uvedenej komunikácie vyplýva, že žalovaná požiadala žalobcu o cenovú ponuku na podlahu so zateplením a z následnej emailovej komunikácie vyplynulo, že zasiela záväznú objednávku na podlahu so zateplením s uvedenou cenovou ponukou. Cenová ponuka (č. I. 9) obsahovala cenu vykonaných prác stavebného materiálu, ako aj cenu diela, bez uvedenia o sumu DPH, keď v konaní nebolo sporné a žalovaná toto tvrdenie žalobcu ani nerozporovala, že požiadala o uhradenie ceny diela bez navýšenia o DPH. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že v danom prípade zmluva o dielo ako zmluva spotrebiteľská neobsahuje neprijateľnú podmienku, pretože predmetom plnenia je cena plnenia a táto bola dohodnutá individuálne so žalovanou, ktorá cenovú ponuku odsúhlasila prostredníctvom mailovej komunikácie. To, že vedela, že ide o cenu bez DPH, vyplynulo z toho, že sama požiadala žalobcu o vyčíslenie ceny za zhotovené dielo bez navýšenia o DPH. Až po tom, čo žalovaná ani na výzvy žalobcu dlžnú sumu - cenu diela neuhradila, žalobca vystavil spornú faktúru č. 14020 zo dňa 17. 10. 2014 aj spolu so sumou zvýšenou o DPH. Žalovaná suma vo výške 955,63 eura je potom plne v súlade s odsúhlasenou cenovou ponukou, ktorá sa skladá z istiny 796,36 eura a s DPH 159,27 eura. Vzhľadom na to, že jednotlivé podmienky zmluvy o dielo, t. j. rozsah prác, ako aj cena za vykonané diela boli založené výlučne na individuálnych dojednaniach medzi žalobcom a žalovanou podľa názoru odvolacieho súdu nemôže ísť o neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako ani Zákona na ochranu spotrebiteľa. Rovnako nie je možné konštatovať, že išlo o neprijateľnú podmienku, s ktorou sa žalovaná nemala možnosť oboznámiť pred uzatvorením zmluvy, keď jej cenová ponuka bola zaslaná pred vykonaním dohodnutých prác v zmysle zmluvy o dielo.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalovanej považoval za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, z dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie, ako aj ďalších dôvodov uvedených odvolacím súdom v tomto rozhodnutí, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške týchto trov odvolacieho konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku vyšším súdnym úradníkom osobitným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).